

DOS SIER 120

ACCIÓ CATÒLICA OBRERA

CURS **2026/2027**

**«PERSONES CONSTRUCTORES DE
COMUNIÓ, SERVENTES DEL REGNE»**

Horaris de la Jornada

- 09.30** Acolliment i recollida del material del curs
- 10.00** Benvinguda
- 10.15** Pregària (zona Montserrat)
- 10.30** Presentació del XIII Consell
- 11.00** Ponència a càrrec de Fernando Vidal i espai de diàleg posterior: «L'impoder de les papallones: abandonaments i esperances del segle XXI»
-
- 12.30** Descans
-
- 13.00** Eucaristia (zona Vallès Oriental)
Lectura del manifest (zona Besòs)
-
- 14.00** Dinar de germanor
-
- 15.30** Comiat i reconeixement de persones responsables
- 16.00** Gest profètic sobre la problemàtica de l'habitatge
- 16.30** Cloenda i recollida

Salutació

De nou comencem el curs amb la Jornada General —ja en portem 73 edicions, que es diu aviat!— en el lloc i format dels darrers anys. «Persones constructores de comunió, serventes del Regne» és el lema de la Jornada que ens orienta cap al curs que ara comencem.

La pregària que ha preparat la zona Montserrat obrirà pas a la jornada, en la qual informarem sobre el XIII Consell de l'ACO, previst per al juny de l'any vinent.

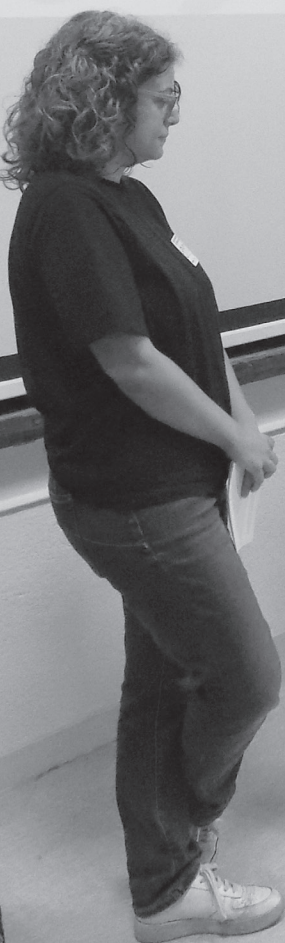
A més, comptarem amb la ponència de Fernando Vidal, doctor en Sociologia i professor a la Universitat Pontifícia Comillas, que ens donarà claus amb la ponència titulada «L'impoder de les papallones: abandonaments i esperances del segle XXI».

Recuperarem la celebració de l'Eucaristia al matí, que prepara la militància del Vallès Oriental, en comunió amb el Crist que ens acompanya. Al final del matí donarem lectura al Manifest que ha elaborat la zona Besòs.

Després de dinar acomiadarem i agraïrem el seu servei a l'actual consiliari general de l'ACO, Pepe Rodado, per donar la benvinguda al nou consiliari del moviment, Joan Ramon Marín. També posarem en relleu la tasca de les persones responsables que finalitzen el seu compromís. Tot això, amb l'ajuda logística durant la Jornada de les companyes i companys de la zona del Baix Llobregat.

Desitgem que la Jornada, a la qual us convidem a participar durant tot el dia o en els moments que us vagi bé, ens serveixi per celebrar i gaudir el què som amb joia i que ens predisposi anímicament i espiritualment per encarar el nou curs i el repte del XIII Consell. Podeu convidar a participar a totes aquelles persones (familiars, amigues o conegudes) a qui cregueu que els hi pot interessar. Seran molt benvingudes!!

El Comitè Permanent

Pregària del matí

Preparació: Zona Montserrat

CANT D'ENTRADA

**És tan a prop meu,
és tan a prop meu
Que fins i tot el puc tocar.
Jesús està aquí.**

No busqueu a Déu en les estrelles,
Ni el busqueu en els plecs de la mà.
Molt a prop el tens, un xic amagat.
Ell t'espera en el teu germà.

**És tan a prop meu,
és tan a prop meu
Que fins i tot el puc tocar.
Jesús està aquí.**

És Ell qui t'espera cada dia.
Al carrer, a casa en el treball.
En el qui pateix, en aquell malalt.
En el jove que tens al davant.

**És tan a prop meu,
és tan a prop meu
Que fins i tot el puc tocar.
Jesús està aquí.**

El mateix Jesús que ara se'ns dona,
T'espera entre la multitud.
En el marginat, en l'home aturat.
En pobles sencers que hem oblidat...
És tan a prop meu,
és tan a prop meu
Que fins i tot el puc tocar.
Jesús està aquí.

SALM 15. No hi ha joia per a mi fora de tu!

Salms d'Ernesto Cardenal, és un llibre publicat l'any 1964, són una reinterpretació poètica i política dels salms bíblics orientada a la justícia social i la resistència contra totes les dictadures.

Jo li vaig dir:
no hi ha joia per a mi fora de tu!
Jo no reto culte als estels del cinema
ni als líders polítics
i no adoro dictadors

No ens hem subscrit als seus periòdics
ni ens hem inscrit en els seus partits
ni parlem amb eslògans
ni seguim llurs consignes

No escoltem els seus programes
ni creiem els seus anuncis
No ens vestim amb les seves modes
ni comprem els seus productes

No som socis dels seus clubs
ni mengem en els seus restaurants

Jo no envejo el menú dels seus banquets
no libaré jo les seves sangonoses libacions!

El Senyor és la meva parcel·la de terra en la Terra Promesa
Em va tocar per sort una bella terra
en el repartiment agrari de la Terra Promesa

Sempre tu ets davant meu
i salten d'alegria totes les meves glàndules

Fins i tot a la nit mente dormo
i en el mateix subconscient
et beneeixo!

LECTURA Ac 2,42-47 Vida de la primera comunitat

Tots eren constants a escoltar l'ensenyament dels apòstols i a viure en comunió fraterna, a partir el pa i a assistir a les pregàries. Per mitjà dels apòstols es feien molts prodigis i senyals i la gent sentia un gran respecte. Tots els creients vivien units i tot ho tenien al servei de tots; venien les propietats i els béns per distribuir els diners de la venda segons les necessitats de cadascú. Cada dia eren constants a assistir unànimement al culte del temple. A casa, partien el pa i prenien junts el seu aliment amb joia i senzillesa de cor. Lloaven Déu i eren ben vistos de tot el poble. I cada dia el Senyor afegia a la comunitat els qui acollien la salvació.

Meditem, en silenci, durant uns minuts la lectura que ara hem proclamat.

PARE NOSTRE

Ens posarem drets i ens agafarem de les mans per recitar a poc a poc la pregària que Jesús ens va ensenyar i que ens facilita les fites del camí per ser cristians.

Eucaristia

Preparació: zona Vallès Oriental

Cant d'entrada:

Aclamem el Senyor

Enmig del món
quin goig sentir que arriba
un Déu d'amor, d'amor;
tot proclamant als pobres la justícia.

Aclamem el Senyor!

Aclamem el Senyor!

Aclamem el Senyor!

Pobres del món
rebeu-lo amb cants de festa,
és el Senyor, Senyor.
Ens ha salvat
donant la seva vida.
Aclamem el Senyor!

I ens revoltem
amb cants i crits de festa
perquè Ell és rei.
I porta amb Ell
un Regne de Justícia.
Aclamem el Senyor.

Acte penitencial: “Pare tornem a tu”

Testimoni

Lectura del fets dels apòstols:

Després de veure com Jesús era endut al cel, els apòstols se'n tornaren a Jerusalem des de la muntanya de les Oliveres, que és vora mateix de Jerusalem, a la distància que era permès de recórrer durant el repòs del dissabte. Entraren a la ciutat i pujaren a la sala on s'allotjaven. Eren Pere, Joan, Jaume, Andreu, Felip, Tomàs, Bartomeu, Mateu, Jaume, fill d'Alfeu, Simó, el Zelador, i Judes, fill de Jaume. Tots unànimement assistien sens falta a les hores de pregària, amb les dones, amb Maria, la mare de Jesús, i els seus germans.

Salm responsorial

El Senyor m'il·lumina i em salva,
qui em pot fer por?
El Senyor és el mur que protegeix la meva vida,
qui em pot esfereir?

R: El Senyor m'ha exalçat
i ha posat sobre el meu cap
una corona resplendent.
Ni que acampés contra mi tot un exèrcit,
el meu cor no temeria;
per més que em declaressin la guerra,
jo em sentiria confiat. R.
Una cosa he demanat al Senyor,
i la desitjo amb tota l'ànima:
poder viure a la casa del Senyor
tots els dies de la vida,
per fruir-hi de l'estima del Senyor
i vetllar pel seu temple. R.
Ell m'amaga al seu costat,
en dies de desgràcia;
m'encobreix dintre el recer de casa seva,
m'encamina a la roca inaccessible. R.

Al·leluia

Al·leluia ple de vida

Al·leluia, Al·leluia!

Ple de vida Crist ens ha salvat:

Ell ens porta l'Esperança.

Alegrem-nos tots! Al·leluia!

Crist és el nostre Anyell Pasqual,

l'Anyell que ha estat immolat,

Ell ha vençut el dol de la mort,

i ha guanyat la llibertat.

Els apòstols han vist el Crist

ressuscitat d'entre els morts,

La fe en el testimoniatge d'ells porta la salvació.

Submergits en la mort del Crist,

hem mort al món i al pecat.

Per l'aigua i el foc de l'Esperit

el seu nom ens ha donat.

Si amb Crist hem ressuscitat,

cerquem les coses de dalt.

Visquem units amb tots els germans,

l'alegria i l'amistat.

Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc:

En aquell temps, mentre Jesús parlava, una dona cridà entre la gent:

“Sortoses les entranyes que us van dur i els pits que us van criar”.

Però Jesús li respongué: “Més aviat sortosos els qui escolten la paraula de Déu i la guarden”

Homilia

Pregàries:

Perquè els governs posin més ulls i esforços en les persones i en el bé de tothom, independentment de l'origen i el país d'on provinguin, en lloc del seu propi benefici.

Que l'Església pugui ser un exemple de germanor i esperança en aquest món d'incerteses ferit per causes diferents.

Perquè els moviments (ACO, JOC i MIJAC) creixin en nombre, profunditat i acció allà on siguin com a exemples vius del missatge de Jesucrist.

Per tots aquells que pateixen a causa de desastres naturals i/o guerres, perquè aviat puguin veure llum enmig d'aquesta foscor i persones que col·laboraran i els ajudaran a afrontar i sortir d'aquestes situacions tan greus.

Pels difunts que han tornat al si del Pare i gaudeixen de la Glòria Eterna, perquè no puguem oblidar la marca que han deixat als nostres cors amb el seu testimoni de vida.

Cant:

Sant, Sant, Sant

Sant, Sant, Sant

Sant és el Senyor, Déu de l'Univers.

El cel i la terra són plens de la vostra glòria.

Hosanna a dalt del cel.

Beneït el qui ve en nom del Senyor,

Hosanna a dalt del cel (2)

Parenostre:

Pare nostre de Kairoi

Pare nostre que esteu en el cel
sigui santificat el vostre nom
vingui a nosaltres el vostre regne,
faci's la vostra voluntat
aquí a la Terra com es fa en el cel.

El nostre pa de cada dia
doneu-nos Senyor el dia d'avui,
i perdoneu les nostres culpes
així com nosaltres perdonem.
No permeteu que nosaltres
caiguem en temptació,
ans deslliureu-nos de qualsevol mal.
Amén

Cant de pau:

Agermanats

Agermanats anirem caminant
sota un cel ben blau
joiosos himnes ressonaran
d'amor i de pau.

Cant de comunió:

“En tu trobem la vida”

Senyor que comparteixes el teu Pa i el Vi,
amb els qui tu coneixes i tens com amics,
nosaltres estimem aquest gest teu i el teu do:
En tu trobem la Vida, Jesucrist, Senyor!
En tu trobem la Vida, Jesucrist, Senyor!

Aquesta Eucaristia, Pare de bondat,
recordi aquell gran dia de Llibertat;
nosaltres seguirem el teu camí sense por:
En tu trobem la Vida, Jesucrist, Senyor!

Aplega'ns en el Regne que ens has preparat,
l'amor amb que tu estimes ens hi ha convidat.
Amb fe i alegria l'esperem, i amb dolor:
En tu trobem la Vida, Jesucrist, Senyor!

La nostra vida sigui com el Pa i el Vi,
“mireu-los com s'estimen”, el món pugui dir.
Que el nostre testimoni sigui sal i llavor:
En tu trobem la Vida, Jesucrist, Senyor!

Cant de sortida:

“Lluita i espera”

Lluita i espera,
no et deixis vèncer
pren per senyera
la teva fe.

Reneix a la vida,
reneix a la dansa,
dona esperança a
la teva gent.

Un tros de Poble
jove i alegre,
un tros de Poble
junts volem ser,
Jove i en vetlla
volem nostre Poble
jove i en vetlla
volem nostre gent.

És Crist qui camina
semblant l'esperança
és Crist qui s'avança
i ens dona l'Esperit.
Si ens dona la vida
primer perdia,
ens dona la joia,
l'amor i la Creu.

És dura la lluita,
és forta la marxa
són moltes les penes,
és poca la fe.

Són molts els qui esperen
la nostra paraula
són molts els qui cerquen
sentir un nou alè.

Diran que és mentida
i “busca’t la vida”
“és el teu problema”
“de què vas pel món”?
No deixis enrere
les raons de viure,
lluita i espera
amb la teva gent.

Mirada agraïda a quatre anys (2022-2026) de servei a l'ACO que m'impulsen a afrontar el present i el futur amb la confiança en Jesucrist en el context concret i actual de la classe obrera

**Pepe Rodado León, consiliari
general sortint**

Vaig començar el servei en any de Consell, com a consiliari de la mesa del XII Consell de l'ACO a Veciana, al novembre del 2022, que es va allargar fins al febrer de 2023, en la trobada de Responsables. Això em va permetre tenir un primer contacte amb moltes militants, i em va donar una primera visió de l'amplada i la riquesa del Moviment.

Els anys següents hem desenvolupat el treball que ens vam marcar a través dels plans de curs: *Que l'esperança us ompli d'alegria* (curs 23-24), *Aixeca't i camina* (curs 24-25) i *Apassionats per fer el bé* (curs 25-26). Tres invitacions de Jesús a Viure i a Compartir amb els nostres companys i companyes de vida, arreu on som.

La participació en tantes trobades i reunions m'han permès, com un autèntic privilegi, conèixer de prop la vida i el compromís de molts militants i consiliaris, com veritable llevat dins la pasta. I no només a l'interior del moviment sinó també en altres moviments d'Església i de la societat. Vides que sense fer massa soroll donen gust i sentit a la vida, enmig de tant de dolor, injustícia, desigualtat i indiferència. També, cal dir-ho, he vist els punts febles que tenim com a ACO, com a

Església en el món obrer... Sí, el jull sovint acompanya el blat, també en nosaltres! I adonar-nos-en ens permet no creure'ns superiors ni millors que ningú.

Sí, ha estat per mi una experiència eclesial missionera fonda, enriquidora i estimulante que no puc deixar d'agrair-li a Déu. I alhora, m'ha estimulat la pregària d'intercessió al Senyor per algunes dinàmiques acomodades i de tancament en el grup, en la zona, amb un feble sentit d'Església en sortida i de moviment obrer un xic acomodat... Hi ha dinàmiques que porten a un afebliment i distanciament de la missió del Moviment, que recordem que no està per a nosaltres sinó pels altres, pels que no hi són, que diem a la JOC, i hem de dir també de l'ACO.

He procurat ser bon company de camí de tots i totes, sense defugir debats, apassionat com soc, defensant el que penso, no només com a opinió personal, sinó des de l'honestedat i una mirada oberta al Moviment i a l'Església.

He conegut més la dimensió internacional del Moviment, el magnífic treball de les persones que hi treballen en nom del moviment, i altres moviments europeus i mundials que ens connecten amb la dimensió catòlica de l'Església i la dimensió internacional de la classe obrera, dues expressions d'una mirada ampla i generosa sobre la realitat, que no sempre coneixem i valorem.

La consiliaria general m'ha permès també establir i enfortir vincles amb altres moviments de Pastoral Obrera i d'Acció Catòlica que ha enfortit en mi el sentiment de família que compartim i que crec que s'han de potenciar més en les nostres Esglésies diocesanes, a nivell català, estatal i internacional, pels diversos reptes que tenim plegats.

Tot això té molts rostres i molts noms concrets. Especialment de responsables del Comitè Permanent, del Comitè General i de consiliaris i consiliàries. Amb ells i elles hem compartir la vida del Moviment, la vida dels militants i la fe en Jesucrist que l'anima, la sosté i la provoca... que és el nucli central de l'ACO, en la pràctica de la Revisió de Vida. Ho concreto en les persones amb qui hem compartit el Comitè Permanent al llarg d'aquests quatre anys: Jordi Soriano, Rocío Elvira, Montserrat Carulla (presidents), Àngela Rodríguez (coordinadora general), Marília

Sanz (secretària), Joan Andreu Parra (responsable de Comunicació), Montserrat Sidera (responsable d'Internacional), Lucía Brenlla, Concha Parra i Araceli Jiménez (responsables d'Iniciació), Josep Bonastre (responsable d'Economia), Helena Antó i Carmen Ruiz (responsables de Formació), així com els consiliaris de les comissions: Jesús Lanao (Formació), Josep Maria Pujol (Iniciació), Quim Cervera (Comunicació), Josep J. Montejo (Internacional)... i a Joan Ramon Marín, per acceptar prendre el relleu de la consiliaria general. I amb un record especial per les militants i consiliaris de les zones de Còrdova, Madrid i Alacant que tinc al cor.

T'enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i entesos. Sí, Pare, així t'ha plagut de fer-ho (Mt 11,25-26)

Per tot això, jo m'agenollo davant el Pare, de qui rep el nom tota família, tant al cel com a la terra, i li prego que, per la riquesa de la seva glòria, consolidi amb la força del seu Esperit allò que sou en el vostre interior; que, per la fe, faci habitar el Crist en els vostres cors, i així, arrelats i fonamentats en l'amor, sigueu capaços de comprendre, amb tot el poble sant, l'amplada i la llargada, l'alçada i la profunditat de l'amor de Crist; que arribeu a conèixer aquest amor que sobrepassa tot coneixement i, així, entreu del tot a la plenitud de Déu (Ef 3,14-19)

GRÀCIES!

Presentació del nou consiliari general Joan Ramon Marín i Torné

Salutacions a tota la militància de l'ACO en aquesta Jornada General 2026.

Soc originari del Berguedà (terra de Patum). He viscut al Pallars, a Barcelona (barris del Baix Guinardó, Les Corts, el Camp de l'Arpa), a Vilafranca (terra castellera per excel·lència), a Roma (Tiburtino Terzo), a Santa Coloma de Gramenet (Can Singuerlin, Les Oliveres, Can Franquesa, el Pilar), a Gavà (Santa Teresa), a Sant Boi de Llobregat (Molí Nou) i, ara, al Prat de Llobregat.

Soc del bisbat de Sant Feliu i capellà del Pradó.

Des de l'època del Seminari vaig entrar en contacte amb l'Acció Catòlica Especialitzada començant per la JARC. Vaig tenir la sort de participar en la represa del Moviment. Això va ser a Vilafranca i comarca. Després, ja a Santa Coloma em vaig endinsar en el MIJAC, des de la parròquia i la zona fins al nivell diocesà. Simultàniament gràcies a un militant d'ACO (que ja en aquells temps feia de consiliari!), vaig prendre el meu lloc en la JOC. Aquest militant d'ACO va ser dels primers laics en seguir unes sessions de formació per a consiliaris/es. Recordo encara (bons temps aquells!) que, estant jo encara a Vilafranca, el Toni Casas em va cridar un dia per dir-me quin curs feia i quines assignatures teníem. Per dir alguna cosa vaig dir: «Cristologia». El Toni, sense més preàmbuls em va demanar que resumís els apunts de Cristologia. Em deia: «El teu resum serà un material per la JOC; per tant, escriu-ho que s'entengui i que aporti alguna cosa interessant pel món obrer». Sort que després tot aquell material el va posar en solfa el Pep Escós!

El treball en la JOC a Santa Coloma-Badalona va ser intens. Eren els anys previs al Consell de la unió amb la JOBAC. Un altre cop, la sort que vaig tenir de participar en aquelles mogudes. Durant un temps vaig ser consiliari d'iniciació de la Federació de la JOC. El responsable d'Iniciació de la JOC a Badalona-Santa Coloma tenia contactes

sovintejats amb la responsable d'Iniciació de la JOBAC a les mateixes ciutats. Un bon dia, el responsable i la responsable van dir-me que a partir del curs següent la iniciació seria conjunta. La qual cosa ens va valer una bona repassada pel part del Secretariat Nacional.

El grup de la JOC es va anar fent gran (d'edat) i va passar a l'ACO. I jo amb ells. Estant ja a Gavà, el Pepe R. em va demanar d'acompanyar un grup de la JOC al Prat. També, es van fer grans i van passar a l'ACO. I jo amb ells. Fins que el grup es va unir amb un altre grup i va quedar-hi de consiliari el Montejo. A partir d'aquest moment vaig deixar d'estar actiu a l'ACO. Només vaig participar com a consiliari de la Comissió de Formació. A més, durant els últims set anys he sigut el Consiliari de la CIJOC.

I amb gran il·lusió, gairebé a finals del curs passat m'he tornar a integrar a l'ACO, ara en l'equip del Poble Sec. La il·lusió em venia de retrobar-me amb gent coneguda (l'Àngel, ja ens havíem trobat alguna vegada a Montbui; i la Fina). La il·lusió em venia també pel lema del Pla de Curs: «Apassionats per fer el bé». Aquest «apassionats» em va fer molta gràcia.

Tota aquesta història l'he compaginada amb parròquies. A Sant Boi per iniciativa pròpia es va crear a la parròquia un Equip de Pastoral Obrera, amb majoritàriament gent de la GOAC i uns d'ACO. He compaginat també aquesta història amb les classes a l'Ateneu Sant Pacià, de Bíblia i de llengües bíbliques. Més sort encara: entre els estudiants m'he trobat militants d'ACO (l'Anna M^a, l'Àngel, i molts d'altres) i l'inconfusible Sebas, un personatge apassionat (ell sí, apassionat) per l'hebreu. La gent de la classe l'estimava molt.

En el grup del Pradó som el Jordi F., l'Emilià A., els dos Pepes (Baena i Rodado) i el Tomàs de 9Barris. Un bon dia, el Pepe va plantejar en el grup el seu relleu com a consiliari. Es veu que jo sortia a la llista de possibles relleus. Vam plantejar una RdV que es va torçar perquè al mateix temps el Pradó m'oferia la possibilitat de fer un any pradosià a Lió. Per tant, la RdV va anar cap a aquest segon tema. Feta la RdV en vaig parlar amb el meu bisbe i va negar-s'hi en rodó. Amb la qual cosa van reprendre el primer tema. I aquí estem.

«Persones constructores de comunió». És un lema bonic. Primer,

perquè subratlla que som «persones». Segon, perquè subratlla que som «constructores». Tercer, perquè la «comunió» deu significar que ens fem més persones i més constructores.

M'he proposat fer un Estudi d'Evangelí personal (com a pradosià en tinc el deure) llarg, d'un evangeli sencer, sobre el lema del Pla de Curs i del Consell. A veure fins on arribaré.

Els consiliaris/es, dins i fora del moviment, tenim no dic molt a dir sinó molt a fer en ser *persones constructores de comunió*.

Gràcies a tothom!

MANIFEST

(preparació: zona Besòs)

Compromís i acció al servei de la justícia, la pau i la dignitat

Com a militants de l'Acció Catòlica Obrera (ACO), membres de la classe treballadora i de la comunitat cristiana, alcem la nostra veu davant les múltiples situacions d'injustícia que marquen el nostre temps. Vivim en una societat amb grans avenços tecnològics i econòmics, però també amb desigualtats creixents que deixen enrere milions de persones.

En aquest curs, sota el lema **«Persones constructores de comunió, serventes del Regne»**, volem reafirmar la nostra vocació de construir ponts allà on hi ha divisions, d'enfortir la fraternitat allà on predomina l'exclusió i de posar-nos al servei del projecte alliberador de Jesús per a tota la humanitat.

Des de la perspectiva de la Doctrina Social de l'Església i de la nostra fe en Jesucrist i el nostre compromís obrer que vivim a l'ACO, volem denunciar situacions que atempten contra la dignitat humana perquè impedeixen que les persones puguin desenvolupar la seva vida amb llibertat, seguretat, igualtat i esperança.

Algunes de les situacions denunciables més significatives són:

La pobresa i l'exclusió social com les viscudes per les persones migrants a Ceuta i Canàries aquest estiu i les que viuen a les nostres ciutats les persones sense sostre.

La precarietat laboral dels treballadors de plataformes de repartiment que continuen denunciant falsos autònoms, salaris insuficients i manca

de protecció social. I la que viuen els joves i persones majors de 50 anys que cerquen feina.

La crisi de l'habitatge amb l'augment sostingut dels preus del lloguer continua dificultant l'accés a un habitatge digne.

Les migracions forçades per conflictes armats on les persones fugen de guerres, fam, persecucions.

La violència contra les dones, cada any es continuen registrant assassinats de dones per violència de gènere a l'Estat espanyol però són la punta de l'iceberg de la invisibilització i discriminació de les dones a la societat i a l'església.

La soledat no desitjada, milers de persones grans viuen en situació d'aïllament social, especialment a les grans ciutats, amb pocs recursos comunitaris per combatre la soledat.

La crisi climàtica comporta conseqüències com inundacions i incendis forestals provocades per episodis meteorològics extrems que han evidenciat la relació entre emergència climàtica, vulnerabilitat social i la necessitat de polítiques ambientals responsables.

Retallades o debilitament dels serveis públics i la saturació de l'atenció primària denunciades pels professionals sanitaris i usuaris des de fa anys per la manca de personal i l'allargament de les llistes d'espera en alguns centres de salut.

Darrere de cadascuna d'aquestes situacions hi ha rostres concrets, famílies i treballadors i treballadores que pateixen les conseqüències d'un model que prioritza el benefici econòmic sobre la dignitat humana. Com a militants de l'ACO, volem ser presents en aquestes perifèries, denunciant les injustícies i anunciant, amb paraules i compromisos, l'Evangelí de la fraternitat i de la justícia social.

El nostre compromís

Ens comprometem a continuar fent camí al costat de les persones treballadores, dels moviments socials, de les organitzacions sindicals i de totes les entitats que treballen per la justícia i la dignitat humana.

Com a militants de l'ACO, reafirmem la nostra voluntat de ser una veu profètica enmig de la societat, denunciant les estructures que generen desigualtat i anunciant l'esperança d'un món més humà, més fraternal i més fidel al projecte de Jesús.

Volem ser **persones constructores de comunió**, capaces de crear espais de trobada, diàleg i solidaritat entre les persones, els pobles i les cultures. Volem ser també **serventes del Regne**, posant la nostra vida, el nostre compromís i la nostra acció al servei de la justícia, la pau i la dignitat de tots els fills i filles de Déu.

Per això continuarem treballant des dels barris, els centres de treball, les parròquies i els moviments socials perquè ningú no sigui exclòs i perquè els valors de l'Evangeli es facin presents en la construcció d'una societat més justa i fraterna.

**Cap persona sobra. Cap dret és prescindible.
Cap injustícia ens pot deixar indiferents.**

ACCIÓ CATÒLICA OBRERA

 www.acocat.org
 hola@acocat.org

 facebook.com/aco.acciocatolicaobrero
 [@ACOcat](https://twitter.com/ACOcat)